

**Metodický pokyn k provedení vyhlášky MF č. 270/2010 Sb., o inventarizaci majetku a závazků.
(čj. MK-S 14136/2011 OMG z 15. listopadu 2011)**

Určeno: Muzeím a galeriím spravujícím sbírku muzejní povahy

Vyhláška MF č. 270/2010 Sb., o inventarizaci majetku a závazků (dále jen „vyhláška⁴⁴), stanoví v ustanovení § 1 odst. 2 pro účetní jednotky požadavky na organizační zajištění a způsob provedení inventarizace kulturních památek, sbírek muzejní povahy a archeologických nálezů. Za tím účelem zavádí pojem „vybraný majetek⁴⁴, který v ustanovení § 2 písm. f) vyhlášky vymezuje jako kulturní památky, sbírky muzejní povahy a archeologické nálezy. Požadavky na organizační zajištění a způsob provedení inventarizace vybraného majetku jsou uvedeny v ustanovení § 12 - § 16 vyhlášky.

ČI. I.

K § 2 vyhlášky

Za vybraný majetek se pro účely této vyhlášky považují kulturní památky, sbírky muzejní povahy a archeologické nálezy. Vybraným majetkem tedy nejsou předměty kulturní hodnoty (netýká se těch, které se staly zařazením do sbírky muzejní povahy sbírkovými předměty), a na jejich inventarizaci se proto vztahují ustanovení Části druhé § 3- § 11 vyhlášky, Archeologické nálezy jsou pro účely této vyhlášky vybraným majetkem, u kterého je při inventarizaci třeba postupovat podle ustanovení Části třetí vyhlášky - v § 12 podle odst. 1 - 3, v § 13 podle odst. 1 - 3, v § 14 podle odst. 1 a 2, v § 15 podle odst. 1 a podle § 16 vyhlášky. Pokud jsou archeologické nálezy již zařazeny ve sbírce muzejní povahy, provádí se inventarizace pouze sbírky muzejní povahy jako věci jedné hromadné podle ustanovení § 12 odst. 4, § 13 odst. 4, § 14 odst. 3, § 15 odst. 2 a § 16 Části třetí vyhlášky.

Vybraným majetkem též nejsou sbírky kulturních památek, sbírkových předmětů, předmětů kulturní povahy, knihovní a sbírky přírodnin, které nejsou zapsány v centrální evidenci sbírek podle zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 122/2000 Sb.⁴⁴)

ČI. II.

K § 12 odst. 4 vyhlášky

Vyhláška stanoví, že pro účely inventarizace se na sbírku muzejní povahy hledí jako na samostatnou a nedělitelnou věc.

Samostatnost sbírky muzejní povahy jako věci znamená, že se jedná o jednu jednotlivou věc hromadnou, definovanou jako soubor sbírkových předmětů, tj. jednotlivých věcí, které se považují za jednu věc a bývají označovány společným jménem (např. „Sbírka Jihomoravského muzea ve Znojmě⁴⁴). Sbírka muzejní povahy je definována jako jedna věc v ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 122/2000 Sb. a jako s jednou věcí se sní nakládá např. podle ustanovení § 22 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb.

Nedělitelnost sbírky muzejní povahy je založena na povinnosti stanovené v ustanovení § 9 odst. 1 písm. e) zákona č. 122/2000 Sb. uchovávat sbírku v její celistvosti, s výjimkou zařazení nebo vyřazení sbírkových předmětů při dodržení podmínek zákona č. 122/2000 Sb.

Inventarizace sbírky muzejní povahy se provádí podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. h) a I), § 12 zákona č. 122/2000 Sb. a § 3 vyhlášky č. 275/2000 Sb., kterou se provádí zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů (dále jen vyhláška č. 275/2000 Sb.) a metodických textů Ministerstva kultury uveřejněných v publikacích Příručka muzejníková I, str. 55-58 a Příručka muzejníková II str. 71-75.

ČI. III.

K § 13 odst. 4 vyhlášky

Inventarizační identifikátor je nový pojem v našem právním řádu a je definován v ustanovení § 2 písm. n) vyhlášky a vymezen v ustanovení § 9 vyhlášky. Jediným v současné době nejpřesnějším označením sbírky muzejní povahy jako jednotlivé věci hromadné je evidenční číslo osvědčení o provedeném zápisu do centrální evidence sbírek muzejní povahy podle zákona č. 122/2000 Sb. Protože nelze vyloučit, že v praxi může být sbírka muzejní povahy označena, kromě evidenčním číslem osvědčení o provedeném zápisu do centrální evidence sbírek, i jiným, pro účely inventarizace postačujícím označením, je povinnost používat jako inventarizační identifikátor omezena pojmem „zpravidla“. Z hlediska právní jistoty a srozumitelnosti se doporučuje používat jako inventarizační identifikátor sbírky muzejní povahy pouze evidenční číslo sbírky muzejní povahy u vedené v osvědčení o provedeném zápisu do centrální evidence sbírek.

ČI. IV.

K § 14 odst. 3

Ustanovení se týká provádění inventury, což je v případě sbírky muzejní povahy podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 122/2000 Sb. zjišťování skutečného stavu sbírkových předmětů inventurou fyzickou i dokladovou. Opětovně se odkazuje na metodické texty v Příručce muzejníkově I a v Příručce muzejníkově II s důrazem na způsob zjišťování skutečného stavu, který je závislý na povaze inventovaného majetku (přepočítávání, ověření technického stavu z hlediska potřeby restaurování, preparace, konzervace apod.), s tím, že vždy je třeba zajistit, aby inventované předměty mohly být řádně identifikovány. Dokladová inventura se provádí podle evidenčních záznamů ke sbírkovým předmětům.

Inventuru provádí inventarizační komise jmenovaná výhradně vlastníkem, nebo, v případě vlastnictví státu nebo územního samosprávného celku, správcem sbírky, s výjimkou mimořádně inventarizace nařízené Ministerstvem kultury, kdy inventarizační komisi jmenuje Ministerstvo kultury.

ČI. V.

K § 15 odst. 2

Inventurní závěr je rovněž pojmem definovaným pouze v ustanovení § 2 písm. g) vyhlášky a jedná se o průkazný účetní záznam, kterým je zápis vyhotovený podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 122/2000 Sb. a obsahující údaje podle ustanovení § 15 odst. 2 vyhlášky.

Informace podle ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) vyhlášky bude obsahovat sdělení, že sbírka je uchovávána ve své celistvosti, jak byla zapsána do centrální evidence sbírek podle zákona č. 122/2000 Sb. a nenastaly skutečnosti, které by existenci sbírky muzejní povahy, tj. i té části, která nebyla předmětem inventarizace, zpochybnila. Pokud by takové skutečnosti nastaly (např. zničení či vyřazení více než 10% sbírkových předmětů), uvede to účetní jednotka v této informaci.

Datem zahájení a skončení inventury se rozumí datum zahájení a skončení inventury té části sbírky muzejní povahy, o které byl pořízen zápis podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 122/2000 Sb.

Podpisovým záznamem je podpis členů inventarizační komise jmenované v souladu s ustanovením § 12 odst. 3 zákona č. 122/2000 Sb.

ČI. VI.

Tento metodický pokyn nabývá účinnosti dnem jeho podpisu.

Magda Junková

PhDr. Magda Junková
ředitelka
odboru ochrany movitého kulturního dědictví,
muzeí a galerií

V Praze dne 15. listopadu 2011